

اثنا عشر رسالة

[83] ونهايه میان نجاست غایط وسایر اجناس نجاسات فرق کرده میگوید اگر متنجس بنجاست بر از مستعمل شود محتملست که استعمال سه سنك طاهر وبعد از آن کافی بوده باشد بنا بر آنکه جنس نجاست یکیست ومختلف نیست وپیش من این فرق ضعیفست مسألة مستعمل مادام که نجس باشد مجزی نیست ووصف بکارت که در احادیث وارد شده ندارد وبعد از ازالهء نجاست از آن مجزیست ولازم نیست که آلات استنجا در اصل ابکار یعنی غیر مستعمل بوده باشد علی الاطلاق مسألة ادوات استجمار شرطست که خشك باشد وبا مبلول وبا رطوبت باشد مجزی نیست هر چند که طاهر باشد وهر چند که رطوبت آن از حد موضعی که بران واقع میشود وتجاوز نکنند ومنتشر نشود چه اگر رطب باشد بملاقات محل نجس خواهد شد واستعمال نجس صحیح نیست ونیز رطوبت آلت مانع ازالهء عین برازو سبب انتشار نجاست وتلویث محل میشود وانچه علامه در نهایة وشیح شهید در ذکری گفته اند که در صورت عدم سرایت رطوبت محتمل است که مجزی بوده باشد ضعیفست مسألة شرطست که محل بنجاست دیگر غیر نجاست همان براز متنجس نبوده باشد پس اگر براز با خون ممتزج باشد یا بنجاستی دیگر عارض شود استجار
